

det er, der har sagt: Vi have faaet Opfordring, saa siger jeg ikke, at de have faaet direkte Opfordring, men jeg siger, at jeg kender Officerer, baade af det ene og det andet Vaaben, der have sagt mig, at de vel ikke vare opfordrede dertil, men man vidste, at det var vel set, at det blev gjort. Naar det ærede Medlem forlanger, at jeg skal nævne, hvem det er, saa afviser jeg dette Forlangende, fordi det virkelig ikke kunde falde mig ind her at sige, at Oberstløjtnant N. N. eller Marinekaptajn P. P. har sagt saadan og saadan. Jeg har mange Forbindelser og mange gode Venner baade i det ene og det andet Vaaben, og de sige mig, hvad de tænke, fordi de vide, at det bliver hos mig, men hvis jeg vilde røbe dem, vilde jeg sandelig ikke faa noget at vide. Det er en udmærket Ting med den militære Væresfjælelse, og jeg mener, at de Herrer vilde nok finde Lejligheder, hvor de kunne sætte deres Biv ind for den, men jeg mener rigtignok ogsaa, at de ikke behøve at være saa priske, endog saa mere end den mest mimoseagtige Somfru, som, naar man blot ser paa hende, tror, at hendes Være er i Fare. — Saa var der det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner). Det lod til, at han af hele denne Forhandling kun havde Interesse for det, jeg havde sagt; i alt Fald henvendte han kun Ordet til mig og i Anledning af, hvad jeg havde sagt. Jeg opfattede hans Foredrag som humoristisk. Ja, naar jeg saa paa Tilhørerne, lod det egentlig ikke til, at det var synderlig humoristisk, men jeg kan dog ikke tro andet end, at det var hans Mening. Det ærede Medlem spurgte mig f. Eks. saaledes, om den mangelfulde Besætning, jeg havde omtalt, var i selvstændige, meget kostbare Forter. Jeg behøver blot her at henvise til Alampenborgfortet. Da jeg sagde, at det i aarevis havde været besat af en Underofficersfamilie, saa spurgte det ærede Medlem, om jeg da havde set det Fort besat i Krigstid. Nu ved det ærede Medlem imidlertid godt, at siden Forterne bleve anlagte, have vi heldigvis ingen Krig haft, saa jeg antager rigtignok, at det skal være en Vittighed. Det ærede Medlem sagde, og den ærede Krigsminister lod til at have samme Mening — at man kunde godt i Fredstid have saadanne Forter ubesatte, og den ærede Krigsminister sagde, at saaledes

gjorde man i Udlandet. Dertil vil jeg bemærke, at det har jeg ikke set i Udlandet. Jeg taler ikke her om gamle, nedlagte Fæstninger, men ved Fæstninger, der eksistere, har jeg ikke set andet end, at Fæstningsværterne, de selvstændige Forter, vare besatte ogsaa i Fredstid, og jeg tror, at den ærede Minister skal have vanskeligt ved at paavise et eneste Fort, der kan sammenlignes med det, jeg har nævnt her, Alampenborg Fortet eller Christiansholms Fortet, hvor noget andet er Tilfældet. I Udlandet er det endog saaledes — i alt Fald der, hvor jeg har været — at det ikke tillades uvedkommende at komme ind i eller i Nærheden af Fæstningen, og naar de alligevel gøre det, blive de tagne op af Bagten og satte i Gullet, men her er det saaledes, at naar man giver en Krone til Selvbesætningen, bliver man vist om af Officerer, som holde Foredrag om, hvorledes Fæstningen er indrettet o. s. v. Jeg antager ligeledes, at det var humoristisk, naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) vilde anføre over for mig en Udtalelse af en mindreaarig, idet han gjorde opmærksom paa, at det var af de umyndiges Münd, man skulde høre Sandheden, naar det saa viste sig, at denne Udtalelse ikke var af den mindreaarige, men af den mindreaariges Fader. Jeg skal endelig gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem ikke tog det saa nøje ved sin Omtale af de Sammenligninger, jeg havde gjort mellem den danske og engelske Marine, Sammenligninger, jeg havde fremdraget paa Grund af Udtalelser af den ærede Krigsminister. Ministeren sagde, at vi havde 12 store Skibe, 6 for hver Million Indbyggere; nu viser det sig, at det ikke er rigtigt, det kan være 11 eller maaske kun 10 Skibe. Hvilket af disse Tal det er, ved jeg ikke. Jeg har ikke kunnet faa klar Besked om disse Skibe; jeg har forhørt mig derom hos Søofficerer, men de have ikke kunnet give mig Underretning. Det er maaske imidlertid „Danmark“, som den ærede Krigsminister sagde om et Par Aar vilde gaa ud af Tallet, der er det ellevte, og jeg har da ogsaa af Søofficerer, som jeg har henvendt mig til, faaet den Erklæring, at dette Skib var ikke mere værd end en Dre pr. Bund gammelt Jærn. Imidlertid, den ærede Krigsminister troede, at det nok var 12